

Disney
PRINSESSAT

VAIANAN
rohkea loikka

TAMMI

Disney
PRINCESSAT

VAIANAN
rohkea loikka

KIRJOITANUT

SUZANNE FRANCIS

KUVITUS

DISNEYN TAITEILIJAT

SUOMENTANUT

JENNI RAPELO

TAMMI

HELSINKI

Ainoalle oikealle Cathille... Kiitos, äiti.

S.F.

Alkuteos *Moana's Big Leap*

Copyright © 2014, 2024 Disney Enterprises, Inc. All rights reserved.

Suomenkielinen laitos © Jenni Rapelo ja Tammi 2024

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä.

Painettu EU:ssa

ISBN 978-952-04-5941-3

Luku 1

Tulevaisuuden päällikkö

Oli viileä aamu Motunuin saarella, mutta Vaiana oli jo täydessä työn touhussa. Hän kiinnitti pienet banaanitertut pitkän kepin kumpaankin päähän. Samaan aikaan Vaianan lemmikkipossu Pua jatkoi torkkumistaan läheisen puun juurella.

”Melkein valmista”, Vaiana ilmoitti. Pua avasi laiskasti silmänsä, kierähti selälleen ja venytteli koipiaan. Sitten se katsoi hymyillen ystäväänsä.

Vaiana nosti kepin päänsä yli ja laski sen harteilleen. Hänen isänsä päällikkö Tui tuli pian, ja hän halusi olla valmis ennen sitä. Pua hypähti ylös ja kipitti Vaianan viereen. Se seuraisi ystävänsä minne tahansa.

Pian Tui nousi mäkeä ylös ja säteili nähdessään kahdeksanvuotiaan tyttärensä, joka kantoi banaaneja samalla tavalla kuin saaren viljelijät. ”Mitäs sinulla siinä on?” hän kysyi.

Vaiana virnisti. ”Ajattelin ottaa banaanit mukaan ja jakaa niitä kyläläisille”, hän selitti.

”Kiltisti ajateltu”, Tui kehui. ”Onko keppi painava?”

”Ei”, Vaiana vastasi. ”Jaksan kyllä.”

”Tietysti jaksat”, hänen isänsä totesi ylpeänä reippaasta tyttärestään.

Tui johdatti Vaianan kookospalmulehdon läpi ja selitti samalla, mitä oli suunnitellut heidän kierroksensa varalle. Suurimman osan päivästä he auttaisivat erästä perhettä rakentamaan uuden *falen* eli kotitalon.

”Päällikön tehtävä on varmistaa, että saaren asukkaat ovat tyytyväisiä”, Tui muistutti

Vaianaa. ”Jos jollain on vaikeuksia tai joku tarvitsee apua, päällikkö auttaa aina.”

Vaiana nyökkäsi. Isä oli valmistellut häntä päällikön rooliin hänen syntymästään asti. Vaiana rakasti Motunuita ja sen asukkaita, ja auttoi heitä mielellään.

Kun isä ja tytär jatkoivat matkaansa, he huomasivat, että kaikki saaren asukkaat puhua pulputtivat lähestyvistä suuresta tapahtumasta, Tiale-juhlasta. Se järjestettiin kymmenen vuoden välein heidän rohkean esiäitinsä Tialen ja tämän mukaan nimetyn kukan kunniaksi. Vaiana ja hänen isänsä pysähtyivät tervehtimään vanhaa Laumeita, joka otti ilolla vastaan yhden Vaianan banaa-

neista ja kysyi, odottiko tyttö innolla ensimmäistä Tiale-juhlaansa.

”Kyllä!” Vaiana vastasi. ”Olen *tosi* innoissani!”

”Hän on laskenut päiviä”, Tui hymähti.

”Muistan hyvin ensimmäisen juhlan”, Laumei kertoi ja katseli lasittunein silmin kaukaisuuteen. Vaikutti siltä kuin vanhus olisi nähnyt suoraan menneisyyteen. ”Tanssimisen, juhla-aterian, tarinat, Tiale-kukan etsinnät ja kisat... Nautit siitä varmasti!”

Pian Tui ja Vaiana hyvästelivät Laumein ja jatkoivat kierrostaan.

”Kun kukka on löytynyt, kisat alkavat seuraavana päivänä. Eikö niin?” Vaiana varmisti isältään.

Tui nyökkäsi. ”Juuri niin.”

Aiemmin sinä aamuna Tui oli julistanut kilpalajit: kanootilla melonta, kalliokiipeily, uinti ja kalliosukellus. Kaikki halukkaat osallistujat ryhtyivät vikkelaesti harjoittelemaan – Vaiana mukaan lukien.

”En malta odottaa kilpailuja!” Vaiana huudahti.

”Lupaan kannustaa sinua”, Tui vakuutti.

”Osaan uida, meloa ja kiivetä, mutta en sukeltaa kalliolta”, Vaiana sanoi ja kohautti olkiaan. ”Juhlallisuudet alkavat huomenna. Ehdinkö vielä oppia sen?”

”Jos harjoittelet ahkerasti”, Tui vakuutti. ”Ja löydät hyvän opettajan.” Samalla hetkellä he

saapuivat uutta *falea* rakentavan perheen luo.

Tui tervehti heitä, ja Tautai, perheen isä, esitteli heille rakennuspaikan. ”Kuopat on kohta kaivettu, ja tolpat ovat valmiina”, Tautai selitti.

Tui ilahtui kuulemastaan ja siitä, että hän ja Vaiana voisivat olla avuksi.

Ihan ensimmäiseksi Vaiana ilahdutti perhettä jakamalla kaikille banaanit. ”Kauniisti ajateltu”, kiitteli Toa, perheen isoäiti.

Vaiana laski loput banaanit maahan ja liittyi isänsä seuraan. ”Voit pidellä tolppia paikoillaan sillä välin, kun me täytämme kuopat”, Tui ehdotti.

Vaiana tarttui tolppaan ja piteli siitä lujasti

kiinni. Talkoisiin saapunut naapurifalen asukas täytti tolppaa ympäröivän kuopan maalla ja taputteli sen tiiviisti paikoilleen. Pua istahti ystävänsä viereen ja natusti banaaninkuoria.

Vaiana ja hänen isänsä ahkeroivat aikansa, kunnes jatkoivat taas matkaansa kylän halki. Kun he myöhemmin auttoivat erästä maanviljelijää korjaamaan eläinaitauksen, Vaianan ystävä Vailele saapui paikalle. ”Hei, Vaiana!” hän tervehti iloisesti.

Vaiana ilahtui nähdessään ystävänsä ja huiskutti innokkaasti Vailelelle. Pua kierähti selälleen Vailelen jalkoihin ja tapitti nappisilmillään tyttöä. Tyttö kikatti ja rapsutti possun vatsaa.

”Haluatko banaanin?” Vaiana kysyi. ”Nii-
tä on vielä muutama jäljellä.”

”Kiitos”, Vailele vastasi ja otti hedelmän.
Banaania kuoriessaan hän kertoi Vaianalle
olevansa matkalla rantaan. ”Jotkut kyläläiset
tekevät suurta kuvaa hiekkaan juhlan kun-
niaksi.” Vailele haukkasi banaania. ”Herkul-
lista!” hän mutisi suu täynnä hedelmää.

”Aivan!” Vaiana huudahti. ”Isoäiti Tala

kertoikin siitä minulle. En malta odottaa, että näen taideteoksen.”

”Kun olemme valmiita, voit mennä Vailelen kanssa rannalle auttamaan”, Tui lupasi.

Tytöt hymyilivät leveästi. ”Kiitos, isä!”
Vaiana sanoi.

Hetkeä myöhemmin tytöt kiirehtivät tiensä Pua kannoillaan.

”Voitko uskoa, että avajaisseremonia on jo *huomenna?*” Vailele kysyi silmät suurina kuin kookospähkinät.

”Niinpä!” Vaiana myötäili. ”Ja sitten alkaa kukan etsintä.”

”Ja kun se on löytynyt...” Vailele katsoi Vaianaa ja hymyili ovelasti.

”On kilpailujen aika!” tytöt huusivat yhteen ääneen.

”Odotan innolla kalliokiipeilyä”, Vailele sanoi. ”Mutta minulla on pikkuinen pulma. Tai no, oikeastaan ongelmana on kaikki mikä on korkeammalla kuin pääni. Korkeat paikat saavat myrskyn myllertämään vatsassani.” Hän veti syvään henkeä ja jatkoi: ”Mutta Tialen hengessä voitan pelkoni ja löydän rohkeuteni!” Vailele kohotti käsivartensa ja pullisteli lihaksiaan.

”Pystyt siihen”, Vaiana rohkaisi. Sitten hän osoitti läheistä kallioseinämää. ”Tuo näyttää hyvältä harjoittelupaikalta.”

Vailele nyökkäsi, juoksi kohti seinämää ja

huusi kivelle: ”Täältä tullaan!” Hän nosti toisen jalkansa ulkonemalle, tarttui kädellään kiviseinämässä olevaan koloon ja kiskoi itsensä ylös.

Vaiana kiipesi ystävänsä vierellä, mutta Pua jäi kiltisti maahan odottamaan. Pikkupossu työnsi kärsänsä multaan ja etsi leikkikalua tai jotain syötävää.

Tyttöjen kavutessa hitaasti ylöspäin Vaiana kertoi, että hän aikoi kisata ainakin kolmessa lajissa. ”Ja jos opin ajoissa kalliosukeltamisen, osallistun kisan kaikkiin osuuksiin.”

”Jos joku siihen pystyy, niin sinä”, Vailele sanoi. ”Kas niin. Kuinka ylös olemme jo päässeet?” hän kysyi kärsimättömänä.

”Katsotaanpas”, Vaiana sanoi ja hyppäsi maahan Vailelen viereen. ”Jalkasi on olkapääni korkeudella.”

”Niinkö?” Vailele kysyi pettyneenä.

”Hiljaa hyvä tulee”, Vaiana sanoi. ”Pikkuhiljaa kiipeät yhä ylemmäs ja ylemmäs.” Hän nosti pikkukiven ja ojensi sen Vailelelle. ”Merkitse kohta, jossa kätesi on, ja yritä ensi kerralla kiivetä pidemmälle.”

”Hyvä idea”, Vailele kiitteli ja raaputti viivan kalliioon.

Skviiik! Pua vinkaisi ja pudisti päätään.

”Mikä hätänä?” Vaiana polvistui ja hihitti huomatessaan, mikä possu harmitti.

”Pysy aloillasi”, hän lepersi. Puan kärsään

oli tarttunut koppakuoriainen. Vaiana irrotti ötökän, ja se lensi tiehensä.

”Onko se kunnossa?” Vailele kysyi ja laskeutui maahan.

”Se oli tosi iso ja pelottava koppakuoriainen! Vai mitä, Pua?” Vaiana selitti leikkisästi. ”Olit *tos*i urhea.” Hän silitti lohduttavasti possun päätä. Pua hymyili ylpeänä ja seurasi tyttöjä rannalle, missä heitä odotti ihmeellinen näky.

Luku 2

Yllätys hiekalla

Jo viidakon laidalta Vaiana ja Vailele saattoivat erottaa rantahiekassa ihmeellisen kuvan. Huolellisesti asetellut tuhannet pienet näkinkengät muodostivat valtavan kukan ääriviivat.

Isoäiti Tala ohjeisti kyläläisiä, jotka loihtivat yhteisvoimin tuota kaunista kuviota. He alkoivat täyttää kukan ääriviivoja ja järjestelivät oikeat värit paikoilleen.

Disney PRINSESSAT

ROHKEUS PUNNITAAAN SEIKKAILUJEN SAARELLA!

Motuin saarella kukki harvinainen kukka
vain kerran vuosikymmenessä. Sen salaperäinen
legenda kiehtoo Vaianaa, ja hän haluaa osallistua
paitsi kukan etsintään myös erilaisiin rohkeutta
vaativiin kilpailuihin, jotka järjestetään kukan
löydyttyä. Ensin hänen vain täytyy oppia
hyppäämään kalliolta veteen sulavasti kuin lintu
ja auttaa parasta ystävänsä vuorikipeilyssä.
Tyttöjen taitoja tarvitaan jo ennen kisoja,
kun myrsky yllättää heidät!

9 789520 459413